



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce P.O.**, zastoupeného Mgr. Michalem Burešem, advokátem, se sídlem Karlovy Vary, Bělehradská 1042/14, **proti žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, **o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 6.2.2015, č.j. 3393/15/5000-10470-702394 a č.j. 3394/15/5000-10470-702394,**

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.2.2015, č.j. 3393/15/5000-10470-702394 a č.j. 3394/15/5000-10470-702394 (dále jen „napadená rozhodnutí“), kterými bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Karlovarský kraj (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 1.7.2014, č.j. 671655/14/2400-04702-401717 a č.j. 671668/14/2400-04702-401717 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a tato rozhodnutí byla potvrzena.

Prvoinstančními rozhodnutími byl žalobci vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.245.951 Kč, resp. odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 7.060.384 Kč.

II. Žaloba.

Žalobce předně zrekapituloval řízení o poskytnuté dotaci na rozšíření výrobních možností žalobce (bod II. žaloby). Konkrétně k tomu uvedl, že na základě jeho žádosti o poskytnutí dotace ze dne 28.8.2009 vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále též jen „poskytovatel“) rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 29.1.2010, č.j. 157-10/2.2RV02-360/10/08200, kterým přiznalo žalobci čerpání dotace na projekt s názvem „*Rozšíření výrobních možností*“, číslo projektu 2.2 RV02/360. Na základě citovaného rozhodnutí umožnil poskytovatel žalobci čerpat v rámci projektu finanční prostředky nejvýše do částky 8.700.000,- Kč (dále jen „projekt“). Předmětem projektu bylo pořízení strojního vybavení pro rozšíření kovovýroby, konkrétně se pak jednalo o dodávku dvou mostových jeřábů, svářečky, CNC laserového řezacího centra pracovní desky, vysokozdvizného vozíku a vzduchového kompresoru. Vzhledem k poskytnuté dotaci provedl žalobce celkem 5 výběrových řízení na dodávku uvedeného vybavení, a to prostřednictvím společnosti SANCHO PANZA, s.r.o., která se specializuje na poskytování poradenství a pomoci při realizaci výběrových řízení a při získávání dotací z fondů Evropské unie. Průběh výběrových řízení byl ze strany poskytovatele několikrát kontrolován s tím, že dne 20.5.2010 vydal poskytovatel zprávu o zjištění stavu realizace projektu. V ní poskytovatel stručně popsal průběh a stav realizace projektu. Výsledkem provedené kontroly bylo zjištění, že se žalobce nedopustil takových nedostatků, které by bránily vyplacení poskytnuté dotace v plné výši. Vzhledem k tomu, že žalobce veškeré podmínky splnil, došlo k úspěšnému ukončení všech výběrových řízení v období od 25.6.2010 do 3.5.2011. U aktuálního stavu výběrových řízení poskytovatel na internetovém profilu žalobce u Agentury pro podporu podnikání a investic CZECH INVEST uvedl: „*Ověřen řádný postup ve VR* (tj. výběrovém řízení, pozn.)“. Po dokončení výběrových řízeních poskytovatel žalobci provedení jednotlivých výběrových řízení schválil a považoval je za provedené v souladu s platnými pravidly. Schválení projektů bylo zveřejněno na internetovém profilu žalobce u Agentury pro podporu podnikání a investic CZECH INVEST v období od 3.8.2011 do 5.8.2011. Následně žalobce v žalobě shrnul průběh kontroly projektu provedenou správcem daně v období od 22.1.2014 do 6.5.2014 (bod III. žaloby). Dle žalobce správce daně provedl kontrolu průběhu a realizace shora uvedených výběrových řízení, přičemž obsah a předmět kontroly byl totožný s kontrolou provedenou poskytovatelem. Navzdory tomu, že poskytovatel při kontrole výběrových řízení nenašel závažné pochybení, které by bránilo vyplacení dotace příjemci v plném rozsahu, správce daně dospěl k opačnému závěru publikovanému v protokolu o ústním jednání ze dne 6.5.2014, č.j. 519895/14/2400-04702-401717 (dále jen „*protokol*“). Podle závěru správce daně žalobce porušil své povinnosti vyplývající z pravidel pro výběr dodavatelů tím, že při výběru dodavatele nepostupoval transparentně, a tedy nepostupoval účelně ani hospodárně, když nejednoznačně popsal kritéria technických parametrů při zadávání výběrového řízení. Uvedený postup žalobce pak podle závěrů správce daně mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Žalobce s výsledky kontroly nesouhlasil a uplatnil vůči nim odůvodněné námitky. Správce daně se k námitkám žalobce vyjádřil v protokolu ze dne 30.6.2014, č.j. 654226/14/2400-04702-401717, v němž stroze konstatoval, že žalobce nepředložil správci daně takové důkazy, které by v konečném výsledku mohly kontrolní zjištění změnit, aniž by se námitkami jakkoli blíže zabýval. Následně správce daně doručil žalobci dne 7.7.2014 platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalobce podal platebním výměrům

odvolání, které žalovaný zamítl. K přezkumu platebních výměrů žalovaným žalobce v žalobě (bod IV. žaloby) uvedl, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul průběh kontroly provedené správcem daně a uvedl, že žalobce nepostupoval transparentně, nesplnil podmínku efektivnosti a hospodárnosti uvedenou v pravidlech způsobilosti výdajů, když nestanovil přesně, jakým způsobem bude hodnocení dílčího kritéria technické provedení nebo technických parametrů provedeno, jak budou u tohoto dílčího kritéria parametry/vlastnosti hodnoceny, v jakém rozmezí a v jaké výši budou přidělovány body. Podle závěrů žalovaného tak došlo k porušení čl. 3. pravidel. Žalovaný o porušení povinnosti žalobce rozhodl i s vědomím, že všem uchazečům udělil žalobce shodný počet bodů a že rozhodujícím kritériem pro výběr konečného dodavatele byla nabídnutá cena. Žalovaný má zároveň za to, že žalobce nesprávně dovozuje správnost svého postupu v zadávacím řízení z toho důvodu, že nikdo nepodal proti žádnému z výběrových řízení námitky k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a že veškeré dodávky pořízené v rámci projektu plní účel, ke kterému byly pořízeny, a žalobce na nich vyvíjí svou podnikatelskou činnost. K tvrzení žalobce, že správnost žalobcova postupu v zadávacím řízení potvrdila i dohledová skupina poskytovatele, která projekt schválila a která dotaci v plné výši poskytla, uvedl žalovaný pouze to, že není oprávněn se k těmto zjištěním vyjadřovat a že závěry poskytovatele nejsou důvodem pro změnu výsledků daňové kontroly. Žalobce je však toho názoru, že pokud poskytovatel po kontrolách výběrových řízení rozhodl o přidělení dotace žalobci a následně správce daně rozhodl o jejím úplném odebrání, a to aniž by v mezidobí došlo ke změně obsahu a předmětu kontroly, pak došlo k porušení principu právní jistoty, legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí. K principu právní jistoty žalobce citoval z odborné literatury: *„Právní jistota plyne z dodržování práva, ze zachovávání legality jak při jeho tvorbě, tak i aplikaci. K naplnění požadavku právní jistoty musí být vytvořeny podmínky pro to, aby bylo objektivní právo dlouhodobě stabilní, jednotné, relativně jednoduché a předvídatelné a aby byla dodržována subjektivní práva všech. Nikdo nesmí být bez zákonného důvodu na svých právech zkrácen a každý, kdo porušuje právní povinnosti, musí být zákonným způsobem postižen. Tím je naplňováno legitimní očekávání fyzických i právnických osob. Právní jistota je jedním ze znaků existence právního státu.“* (viz HENDRYCH, Dušan, a kol. Právnický slovník. Praha: C. H. Beck, 2009. Heslo Právní jistota) A rovněž odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 13.3.2014, sp.zn. I. ÚS 1956/12-1, ve kterém se uvádí, že *„zejména s ohledem na princip právní jistoty je nepřípustné, aby bylo ve dvou v podstatě totožných případech rozhodnuto diametrálně odlišně pouze z toho důvodu, že soud rozhodl o jednom z nich o několik dní či týdnů dříve.“* Ač se v daném případě jedná o dva různé orgány veřejné moci, jejichž úkoly jsou rozdílné, není dle žalobce v souladu se zmíněným základním principem právního státu, aby poté, kdy jsou jasně vymezeny a především zkontrolovány limity stanovené jedním státním orgánem pro poskytnutí dotace, druhý správní orgán téhož státu dospěl s časovým odstupem v téže věci k natolik rozdílnému hodnocení. Po nabytí právní moci shora citovaných platebních výměrů vyměřil správce daně příjemci penále, a to ve 100% výši poskytnuté dotace a dožaduje se na základě platebních výměrů ze dne 13.2.2015, č.j. 181118/15/2400-31471-402240 a č.j. 1811105/15/2400-31471-402240 jeho úhrady ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení platebních výměrů příjemci. V části žaloby označené jako *„Nezákonnost Rozhodnutí OFÚ“* (bod V. žaloby) žalobce namítal, že *„porušení“*, která žalovaný a správce daně v rozhodnutích uvádějí, nespočívají v tom, že by žalobce vyvedl finanční prostředky z fondů Evropské unie či je jinak zpronevěřil, ale spočívají v tom, že dle názoru správce daně došlo k určitému pochybení v zadávací dokumentaci výběrových řízení, které však nemohlo mít takový vliv na výběrové řízení, aby došlo k porušení zásad

transparentnosti, hospodárnosti a účelovosti. Uvedený postup pak podle žalobce i poskytovatele neměl vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Sám správce daně v protokolech uvádí, že k porušení zásady transparentnosti nedošlo, nýbrž že k němu dojít mohlo. Dle žalobce je k průběhu výběrových řízení dále nutné uvést, že žalobce v průběhu výběrových řízení se všemi uchazeči komunikoval, na požádání jim poskytl další doplňující informace a na možnost získání doplňujících informací je upozornil již v zadávací dokumentaci. S ohledem na shora uvedené důvody má žalobce za to, že napadená rozhodnutí i platební výměry jsou nezákonná, neboť a) žalovaný ve svých rozhodnutích rozhodl diametrálně odlišně, a to i přes to, že uvedené řízení bylo několikrát kontrolováno Ministerstvem průmyslu a obchodu, které schválilo průběh všech výběrových řízení a neshledalo důvody, pro které by nemělo dojít k vyplacení dotace v plné výši žalobci, čímž se žalovaný dopustil porušení principu právní jistoty, legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí; b) došlo k udělení sankce, aniž by bylo zcela jasně prokázáno, že jednáním žalobce došlo k negativnímu ovlivnění, byť i jen jednoho z výběrových řízení, a že postup žalobce byl netransparentní, neúčelový či nehospodárny; c) pokud se žalobce skutečně dopustil porušení, které by teoreticky bylo s to výběrové řízení ovlivnit, pak se udělení sankce ve výši celé dotace s udělením penále ve výši 100% poskytnuté dotace jeví jako nepřiměřeně tvrdé s ohledem na to, že: - cíle dotace bylo nepochybně dosaženo, neboť za ni byly pořízeny výrobní prostředky pro rozvoj místního podnikání a zvýšení zaměstnanosti v regionu (žalobce v současnosti zaměstnává celkem 54 zaměstnanců, z toho 3 zdravotně a tělesně postižené), - dotace nebyla ani zčásti použita k žádnému jinému účelu, - žalobce v rámci výběrového řízení postupoval v dobré víře dle pokynů a stanovisek vydaných Ministerstvem obchodu a průmyslu, - žádný ze soutěžitelů výběrové řízení nezpochybňoval, tj. necítil se být jeho kritérii dotčen.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě mimo jiné uvedl, že z tvrzení žalobce plyne, že zaměňuje daňovou kontrolu prováděnou orgány finanční správy podle daňového řádu s „kontrolou“ poskytovatele, která se řídí jiným právním předpisem. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že žalovaný odebráním dotace žalobci poté, co proběhlo několik kontrol ze strany poskytovatele, který po jejich provedení dotaci žalobci připsal, porušil princip právní jistoty, legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí. Žalovaný k tomu konkrétně konstatoval, že v napadeném rozhodnutí uvedl, že „*k zjištění, že správnost postupu potvrdila i dohledová skupina MPO (= Ministerstvo průmyslu a obchodu, pozn. soudu) a MPO schválilo projekt ke dni 03.08.2011, se odvolací orgán není oprávněn vyjadřovat. Závěry v těchto materiálech obsažené nejsou důvodem pro změnu výsledku daňové kontroly*“. Námitka provedení kontrol ze strany poskytovatele byla součástí některých odvolacích námitek, vždy jako doplnění na konci jednotlivých námitek. K problematice odpovědnosti za splnění podmínek dotace se opakovaně při své rozhodovací činnosti vyjadřuje Nejvyšší správní soud, jehož aktuální judikaturou se žalovaný především řídil. Nejvyšší správní soud zastává konstantní názor spočívající v tom, že plnou odpovědnost za splnění podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace nese její příjemce. Žalovaný odkázal např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2012, sp. zn. 1 Afs 60/2012, kde soud uvádí: „*Za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při*

provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem.“ Podobně také v rozsudku ze dne 28.2.2014, č.j. 5 Afs 90/2012-33, Nejvyšší správní soud uvádí: *„V závislosti na formě a podmínkách poskytnutí dotace může být na straně příjemce dotace realizace akce např. spojena i s potřebou uzavření úvěrových smluv či jiných mezitímních forem překlenutí období, na jehož konci dojde k obdržení dotace. Za dodržení podmínek, které se vážou k udělené dotaci, přitom nese odpovědnost právě příjemce dotace. Vstupuje-li však tento příjemce do uvedených rizik, je také proto nezbytné trvat na tom, aby podmínky poskytovatele dotace byly i při zvolené obecné formulaci natolik určité, aby si příjemce byl vědom postupu, jenž je poskytovatelem vyžadován pro zdárný průběh realizace výběrového řízení, a toho, že v případě dodržení dotačních podmínek bude jeho investice kryta.“* K tvrzení žalobce, že provedení výběrových řízení kontroloval sám poskytovatel a vyslovil, že byl ověřen řádný postup žalobce ve výběrových řízeních (na internetovém profilu žalobce u Agentury pro podporu podnikání a investic Czech Invest), žalovaný uvedl, že toto nelze považovat za důkaz správnosti žalobcova postupu při výběrových řízeních. Stran žalobcem zmiňovaných zpráv z realizace projektu (součástí spisového materiálu je 8 zpráv označených jako monitorovací, průběžná, závěrečná), žalovaný uvedl, že tyto jsou v rozsahu jedné až tří stran A4 a pouze zevrubně popisují stav realizace projektu. Závěrečná zpráva pak obsahuje otázku: *„projekt byl realizován v souladu s podmínkami poskytnutí dotace“* a odpověď *„ANO“*, aniž by byly uvedeny jakékoli bližší informace o průběhu výběrových řízení či jejich transparentnosti. Dále je součástí spisového materiálu Zpráva o zjištění stavu realizace projektu ze dne 20.5.2011, na kterou odkazoval žalobce ve svém odvolání. Tato zpráva obsahuje 9 stran textu a zabývá se jednotlivými výběrovými řízeními. Na str. 3, 4, 5, 6 a 7 této Zprávy je u všech výběrových řízení poskytovatelem výslovně uvedeno, že *„příjemce dotace byl upozorněn, že způsob hodnocení není u hodnotícího kritéria technické parametry uveden jednoznačně a lze jej hodnotit pouze subjektivně“*. Dle žalovaného lze tedy konstatovat, že poskytovatel žalobce na tuto skutečnost upozornil ještě před vyplacením dotace. Žalovaný tedy trval na tom, že tyto zprávy nemohly žádným způsobem změnit kontrolní zjištění. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, postup poskytovatele není orgán finanční správy oprávněn komentovat. Je však zřejmé, že odpovědnost za splnění podmínek dotace nese její příjemce, a to se všemi důsledky. Zásada legitimního očekávání vychází z toho, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy rozhodovat způsobem stejným nebo obdobným, tedy jinými slovy předvídatelně. Zásada legitimního očekávání se však vztahuje vždy k jednomu a témuž správnímu orgánu. Porušení zásady legitimního očekávání by připadalo v úvahu v případě, kdy by správní či soudní praxe v jiných případech zohledňovala tyto *„kontroly“* ze strany poskytovatele. Jak však bylo výše uvedeno, praxe je jiná. Totéž se pak týká i namítaného porušení principu právní jistoty. Žalovaný tedy námitku odmítl jako nedůvodnou. Žalovaný se následně vyjádřil k námitkám žalobce uvedeným pod bodem V. žaloby. K tvrzení žalobce, že sám správce daně v protokolech uvádí, že k porušení zásady transparentnosti nedošlo, ale že k němu dojít mohlo, žalovaný sdělil, že žalobce neuvedl, ve kterých protokolech se tato formulace nachází, nicméně že v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl (str. 11), že *„odvolatel nepostupoval v souladu se zásadou transparentnosti, když dostatečně jasně nevymezil předmětné dílčí kritérium ‚technické provedení‘, podle kterého hodnotil podané nabídky. Odvolatel u dílčího kritéria technické provedení uvedl, že ‚bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení‘. Z pojmu ‚bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení‘ není zřejmý*

rozsah bodů, které bude expertní skupina při hodnocení používat, ani jaké hodnoty parametru technického provedení budou upřednostňovány. Takový postup zadavatele nelze považovat za transparentní, neboť možní uchazeči neměli dostatečné informace, jak bude hodnocení probíhat, které skutečnosti budou pro posouzení technického provedení rozhodné.“. Uchazeči tak neměli předem povědomost o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena. Stejně tak i ve zprávě o daňové kontrole na str. 23 dole je uvedeno, že v zadávací dokumentaci nebyl u zakázek č. 1, č. 3 a č. 4 – technické provedení a u zakázek č. 2 a 5 – technické parametry popsán způsob hodnocení nabídek natolik přesně a srozumitelně, aby si uchazeči mohli vytvořit jasnou představu o tom, co mají nabídnout a jakým způsobem budou jejich nabídky hodnoceny. Nebylo zde také uvedeno, jakým způsobem budou přidělovány jednotlivým parametrům body, body pro hodnocení parametru stanovila hodnotící komise až před vlastním hodnocením. Tím byl porušen princip transparentnosti. Na tomto stanovisku žalovaný trvá a námitku žalobce odmítá jako nedůvodnou. K námitce žalobce, že žalovaný ve svých rozhodnutích rozhodl diametrálně odlišně, když nezohlednil výsledky kontroly provedené poskytovatelem, a porušil tak princip právní jistoty, zásadu legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí, žalovaný uvedl, že k této námitce se již vyjádřil v předchozí části svého vyjádření. Stran žalobcova „pojetí odvodu za porušení rozpočtové kázně jako sankce“ žalovaný konstatoval, odvod za porušení rozpočtové kázně ani k němu se vážící penále není postaveno na principu zavinění, a to ani úmyslného, ani nedbalostního. Tento princip daňové právo nezná. Ani dodatečně doměřená daň není klasickou sankcí, při jejímž vyměření by orgán finanční správy zohledňoval zavinění daňového subjektu. Penále, resp. úrok z prodlení pak již je klasickou sankcí za opožděné peněžitě plnění. Správce daně ani žalovaný nemají v tomto ohledu žádné moderační právo, nelze upravit výši odvodu dle správního uvážení a individualizovat odvod za porušení rozpočtové kázně. Odvod za porušení rozpočtové kázně je sice svého druhu sankcí, jeho výši však nestanovuje orgán finanční správy, ale sám poskytovatel dotace již v rámci vydání rozhodnutí ze dne 29.1.2010, č.j. 157-10/2.RV02-360/10/08200, konkrétně v Podmínkách poskytnutí dotace, které jsou nedílnou součástí předmětného rozhodnutí. Institut správního uvážení, tedy stanovení individualizované sankce, se uplatní pouze v případě, kdy příslušná právní norma nespojuje s existencí určité právní skutečnosti jediný konkrétní následek, ale po zjištění skutkového a právního stavu má správní orgán možnost volné úvahy a na jejím základě volby mezi několika možnými variantami řešení, které konkrétní právní norma nabízí. Správce daně v případě porušení rozpočtové kázně nemá zákonem ponechánu žádnou možnost volby, respektive uplatnění správní úvahy o tom, zda, případně v jaké výši, odvod za porušení rozpočtové kázně uloží. K námitce žalobce ohledně uložení penále ve výši 100% poskytnuté dotace se žalovaný podrobněji nevyjádřil s odůvodněním, že předmětem tohoto řízení není penále za prodlení s odvodem, ale samotný odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný pouze obecně, s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 9.1.2012, sp.zn. 9 Afs 4/2012, nebo ze dne 1.8.2011, sp.zn. 8 Afs 6/2011), uvedl, že vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně a vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně spolu sice vzájemně souvisí, jde však o dvě samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým se lze bránit samostatnými odvoláními a žalobami. Daná samostatnost se projevuje též v okruhu námitek, jejichž posouzení má význam v tom kterém řízení. Každé z těchto řízení má vlastní předmět, který se promítá do rozhodnutí, jimiž jsou tato řízení ukončována. Zatímco v rozhodnutí o vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně je řešeno, jakým způsobem došlo k porušení rozpočtové kázně, v rozhodnutí o vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně se již vychází z pravomocně vyměřeného odvodu za porušení

rozpočtové kázně a rozhodující orgán v podstatě pouze provádí výpočet penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Námitky proti výši vyměřeného penále tak žalobce může uplatnit v rámci řízení o jeho uložení, nikoli v tomto řízení.

IV.

Replika žalobce.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že předně považuje za nesprávná tvrzení žalovaného, že žalobce nespécifikoval a nepopsal způsob a metodu hodnocení nabídek dílčího kritéria (technické provedení/technické parametry) a že „*předem nestanovil přesně, jakým způsobem bude hodnocení dílčího kritéria Technické provedení nebo technických parametrů proveden, jak budou u tohoto dílčího kritéria parametry/vlastnosti hodnoceny, v jakém rozmezí, v jaké výši budou přidělovány body*“. Žalobce je toho názoru, že u každého výběrového řízení v zadávací dokumentaci specifikoval kritéria hodnocení výběrového řízení. V zadávací dokumentaci vždy uvedl, že nabídky budou hodnoceny podle celkové ekonomické výhodnosti v následujících kritériích: - cena dodávky s určenou váhou kritéria (*hodnoceno poměrem nejlevnější nabídky k hodnocené nabídce*); - technické provedení s určenou váhou kritéria (*technické provedení bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení*); popř. také - termín dodání s určenou váhou tohoto kritéria (*hodnoceno poměrem nejkratšího termínu dodání k hodnocenému termínu dodání*). Žalobce tak zcela odmítá tvrzení žalovaného o tom, že by nespécifikoval a nepopsal způsob a metodu hodnocení nabídek dílčího kritéria. Žalobce dále uvedl, že u každého výběrového řízení vždy uvedl a specifikoval, jaké technické a další vlastnosti musí konkrétní dodávka obsahovat, k čemu má sloužit a popř. kde má být dodávka umístěna. Uchazečům bylo zřejmé, jaké minimální technické vlastnosti musí dodávka splňovat, aby byl konkrétní uchazeč ve výběrovém řízení úspěšný. Uvedená tvrzení dle žalobce potvrzuje také to, že jednotliví uchazeči předložili žalobci nabídky korespondující s rozsahem zkoumaných kritérií, na základě kterých bylo možné vybrat konečného dodavatele dodávky, tzn. byl splněn účel sledovaný zákonem, neboť bylo vytvořeno konkurenční prostředí. Je tak třeba opětovně zdůraznit, že rozhodujícím kritériem byla ve všech případech nabídnutá cena. Žádný uchazeč zároveň nevzněl proti průběhu výběrového řízení námitku, že by byl průběhem či zadáním výběrového řízení diskriminován. Správnost postupu žalobce byla také několikrát potvrzena poskytovatelem dotace. Žalobce tak nemůže souhlasit s tvrzením žalovaného, že nesprávně provedl výběrové řízení a že porušil rozpočtovou kázeň v celkové výši 8.306.334 Kč (viz strana 4 uprostřed vyjádření). Žalobce další část své repliky věnoval judikatuře Nejvyššího správního soudu, na kterou odkazoval žalovaný. K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2012 č.j. 1 As 60/2012-31 žalobce uvedl, že tento rozsudek nelze na souzenou věc aplikovat a že jej žalovaný nesprávně interpretuje. V případě, kterým se zabýval Nejvyšší správní soud, se jednalo o flagrantní porušení transparentnosti výběrového řízení tím, že příjemce dotace zvolil výběr uchazečů losováním a nezajistil, aby losování proběhlo v souladu s ustálenou praxí, tedy aby se losování účastnila veřejnost nebo notář, kteří by mohli průběh losování a tudíž jeho transparentnost dosvědčit. Žalobce je toho názoru, že v jeho případě se jedná o zcela jinou skutečnost, neboť výběr konečných uchazečů (dodavatelů) probíhal na základě zaslaných nabídek, hodnocení nabídek probíhalo podle stanovených kritérií s tím, že tato kritéria byla hodnotící komisí také řádně vyhodnocena, a účastníci byli o vyhodnocení řádně informováni. Žalobce nehájí však svůj postup tím, že poskytovatel opomněl upozornit na nesrovnalosti ve výběrovém řízení. Žalobce naopak tvrdí, že k žádné nesrovnalosti nedošlo, a

opírá tento závěr též o přezkoumání svého postupu poskytovatelem, přičemž závěry tohoto přezkoumání považuje za správné. K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2014, č.j. 5 Afs 90/2012-33, žalobce uvedl, že dle jeho názoru závěry předmětného rozsudku naopak svědčí pro podporu žalobcova tvrzení a výkladu. V citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud přiklonil k závěru Krajského soudu v Brně, podle kterého *je nutné se zabývat otázkou, zda byl naplněn účel, pro který byla dotace poskytnuta, a zda porušení povinností dle rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo do té míry významné, aby vedlo k sankčnímu odvodu. Jako nepřipustný přístup se pak soudu jeví pouze mechanické ověření naplnění či nenaplnění podmínek uvedených v rozhodnutí o poskytnutí dotace.* Takováto aplikace by pak znamenala, že i zcela marginální porušení, založené i třeba např. na výkladu nejasně formulované podmínky by mohlo vést k uložení sankčního odvodu. Žalobce je tak stále přesvědčen, že žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti platebním výměrům nesprávně a pouze formálně, aniž by se zabýval skutečností, zda jsou naplněny podmínky k tomu, aby mohl prohlásit, že zadávací řízení nebylo provedeno transparentně. Žalobce dále zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.9.2010, č.j. 1 Afs 45/2010-159. K němu uvedl, že podle závěru Nejvyššího správního soudu v něm vyjádřeného směřuje „... význam zásady transparentnosti v prvé řadě k cíli samotného práva veřejných zakázek, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Právě k zajištění konkurence mezi dodavateli slouží rovněž zásada transparentnosti. Požadavek transparentnosti přitom není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Podmínkou dodržení zásady transparentnosti je tedy průběh zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný.“. Soud se ve shora citovaném rozsudku dále zabývá také výkladem pojmu zásady transparentnosti, kdy podle je závěrů tento pojem „... spadá do kategorie tzv. neurčitých právních pojmů; jejich definování obecně v právních předpisech pro jejich povahu samu nemusí být vhodné, dokonce ani možné. To platí tím spíše o právních zásadách, jejichž obecnost a abstraktnost je již samotným klasifikačním znakem právních zásad jako specifického druhu právních pravidel. Neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat; jejich obsah a rozsah se může měnit, často bývá podmíněn časem a místem aplikace normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovaná věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit. Proto se zjištění, zda v daném případě byla porušena zásada transparentnosti, musí odvíjet od hodnocení všech okolností konkrétního případu, z nichž správní orgán učiní závěr, zda je daný pojem naplněn či nikoli.“ S ohledem na závěry uvedené v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu má žalobce za to, že žalovaný nepostupoval správně, když nehodnotil okolnosti daného případu individuálně, ve vzájemných souvislostech, neboť se nezabýval otázkou, zda bylo dosaženo cíle a účelu, ke kterému měly výběrová řízení směřovat, zda bylo vývěrovými řízeními vytvořeno konkurenční prostředí a zda se zadávací řízení jeví navenek jako férové a řádné. Žalobce dále opětovně odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 13.3.2014 sp.zn. I. ÚS 1956/12. Žalobce zdůraznil, že v nálezu se hovoří o dvou v podstatě totožných případech, nikoliv o tom, že

právní jistota a legitimní očekávání se vztahuje pouze pro rozhodování jediného a téhož správního orgánu, jak nesprávně ve svém vyjádření interpretuje žalovaný. Právní jistota plyne z dodržování práva, ze zachovávání legality jak při jeho tvorbě, tak i aplikaci. K naplnění požadavku právní jistoty musí být vytvořeny podmínky pro to, aby bylo objektivní právo dlouhodobě stabilní, jednotné, relativně jednoduché a předvídatelné a aby byla dodržována subjektivní práva všech. Nikdo nesmí být bez zákonného důvodu na svých právech zkrácen a každý, kdo porušuje právní povinnosti, musí být zákonným způsobem postižen. Tím je naplňováno legitimní očekávání fyzických i právnických osob. Právní jistota je jedním ze znaků existence právního státu. Závěrem své repliky se žalobce vyslovil ke skutečnosti, že se žalovaný ve vyjádření k žalobě podrobně nezabýval penálem za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. K tomu žalobce uvedl, že dne 12.3.2014 podal odvolání proti platebním výměrům, na základě kterých je žalobce povinen odvést penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši poskytnuté dotace. O odvolání nebylo dosud žalovaným rozhodnuto. Žalobce námitku o nepřiměřené tvrdosti těchto platebních výměrů uvedl pouze pro dokreslení celého případu, neboť porušení, která žalovaný a správce daně v rozhodnutích uvádí, nespočívají v tom, že by žalobce vyvedl finanční prostředky z fondů Evropské unie či je jinak zpronevěřil, ale spočívají v tom, že dle názoru správce daně došlo k určitému nepodstatnému pochybení v zadávací dokumentaci výběrových řízení. I kdyby však skutečně k tomuto pochybení došlo, zjevně nemělo takový vliv na výběrové řízení, aby došlo k porušení zásad transparentnosti, hospodárnosti a účelovosti.

V.

Posouzení věci soudem.

Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání, a žalobci ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřili nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byli poučeni o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

Nejprve je nezbytné uvést, že nedůvodné jsou veškeré námitky žalobce o tom, že „vzhledem k poskytnuté dotaci provedl celkem 5 výběrových řízení na dodávku uvedeného vybavení, a to prostřednictvím společnosti SANCHO PANZA, s.r.o., která se specializuje na poskytování poradenství a pomoci při realizaci výběrových řízení a při získávání dotací z fondů Evropské unie“, že byl „průběh výběrových řízení ze strany poskytovatele několikrát kontrolován“, že při těchto kontrolách „bylo zjištěno, že se žalobce nedopustil takových nedostatků, které by bránily vyplacení poskytnuté dotace v plné výši“, že „po dokončení výběrových řízení poskytovatel žalobci provedení jednotlivých výběrových řízení schválil a považoval je za provedené v souladu s platnými pravidly“, že „obsah a předmět kontroly prvoinstančního orgánu byl totožný s kontrolou provedenou poskytovatelem“, prvoinstanční orgán „dospěl k opačnému závěru“, že „žalobce všem uchazečům udělil shodný počet bodů a

rozhodujícím kritériem pro výběr konečného dodavatele byla nabídnutí cena“, že „nikdo nepodal proti žádnému z výběrových řízení námitky k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a že veškeré dodávky pořízené v rámci projektu plní účel, ke kterému byly pořízeny, a žalobce na nich vyvíjí svou podnikatelskou činnost“, že vzhledem k závěrům prvoinstančního orgánu ve vztahu k závěrům poskytovatele došlo „k porušení principu právní jistoty, legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí“, neboť žádná z těchto skutečností není skutečností, která by vypovídala o tom, zda v daném případě došlo či nedošlo k porušení rozpočtové kázně.

K obdobným závěrům dospěl ve své judikatuře i Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 25.2.2016, č.j. 7 Afs 13/2016 – 25 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), uvedl, že „*krajský soud při svém rozhodování dospěl k závěru, že ze strany stěžovatele došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel (bod 21 rozsudku krajského soudu). Stejně tak následně správní soud v čl. 27 svého rozsudku účastníkům řízení osvětlil, že při rozhodování o stanovení odvodu nelze nikterak zohlednit argumenty stěžovatele o tom, že ze strany ostatních (neúspěšných) účastníků veřejné soutěže nebyly její výsledky nikterak napadeny. Krajský soud zde zcela správně zdůraznil, že při rozhodování o stanovení konkrétního odvodu, je podstatnou okolností zjištění o porušení rozpočtové kázně (zde porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek), a že poukazované naplnění účelu dotace či absence napadení výsledku výběrového řízení je zde zcela irrelevantní. Tomuto závěru krajského soudu nelze nic vytknout. Pokud správce daně dospěje k závěru o porušení rozpočtové kázně a tento právní závěr má oporu ve skutkovém stavu věci (jako tomu bylo i v tomto případě), není otázkou jeho libovůle, zda a v jaké výši odvod stěžovateli vyměřit. Správce daně je naopak v této otázce vázán dispozicí zákona - zde ust. § 44a zákona o rozpočtových pravidlech. V jeho rámci se v projednávané věci správce daně, resp. žalovaný správní orgán pohyboval. Rozhodnutím správce daně ze dne 27. 11. 2013, č. j. 1847896/13/2200-04702-303497, byl stěžovateli vyměřen za porušení rozpočtové kázně ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel odvod do Národního fondu podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) těchto pravidel ve výši 2.037.033 Kč. Toto rozhodnutí bylo změněno rozhodnutím žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12. 6. 2014, č. j. 14264/14/5000-24700-710142, tak, že za užití ust. § 44a odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, se snižuje vyměřený odvod ve výši 2.037.033 Kč na částku ve výši 1.935.453 Kč (tj. na částku, v jaké byla stěžovatelem porušena rozpočtová kázeň). Správní orgány tak za stavu, kdy zjistily, že stěžovatel porušil rozpočtovou kázeň, mu stanovily odvod za porušení této kázně ve výši uvedené v zákoně (§ 44a rozpočtových pravidel). Nemohly tedy nikterak zohlednit stěžovatelem poukazovanou skutečnost, že výběrové řízení nenapadli neúspěšní soutěžitelé a že byl ve svém důsledku dosažen i cíl dotace. Stejně tak nemohl ani krajský soud přihlížet k váze jednotlivých podmínek, za nichž byla stěžovateli dotace poskytnuta“.*

V rozsudku ze dne 19.9.2012, č.j. 1 Afs 59/2012 – 34, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „*z judikatury Soudního dvora k uvedeným předpisům plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny*

poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy [rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata* (C-414/08, Sb. rozh. s. I-02559); viz zejména body 102 a 107 rozsudku]. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy [rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další* (spojené věci C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh. s. I-01561); bod 56]“.

B.

K dalším námitkám žalobce je nezbytné uvést, že nejsou správná jeho tvrzení o tom, že správní orgány dospěly k závěru, že „k porušení zásady transparentnosti nedošlo, nýbrž k němu mohlo dojít“ a že „nebylo zcela jasně prokázáno, že jednáním žalobce došlo k negativnímu ovlivnění, byť i jen jednoho z výběrových řízení, a že postup žalobce byl netransparentní, neúčelový či nehospodárný“.

1.

Prvoinstanční orgán ve zprávě o daňové kontrole v části označené slovy „Shrnutí zjištěného porušení Pravidel s vlivem na výsledek výběrového řízení u zakázek“ uvedl, že „při kontrole bylo zjištěno, že u výše uvedených zakázek DS přesně nespecifikoval a podrobně nepopsal způsob a metodu hodnocení nabídek z hlediska hodnotícího kritéria technické provedení/technické parametry (technické provedení u zakázek č. 1, č. 3 a č. 4, technické parametry u zakázek č. 2 a č. 5). Vzhledem k tomu, že dílčí hodnotící kritéria jsou určitým vodítkem pro uchazeče při zpracování nabídek, je nutné s ohledem na povinnost dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení stanovit, jaké parametry dílčích hodnotících kritérií z jejich nabídek budou předmětem hodnocení a jakým způsobem pak bude hodnocení provedeno. Zadavatel má tedy povinnost popsat v zadávací dokumentaci k podání nabídek způsob hodnocení nabídek natolik přesně a srozumitelně, aby si uchazeči mohli vytvořit jasnou představu o tom, co mají nabídnout a jakým způsobem budou jejich nabídky hodnoceny a dále proto, aby zadávací řízení bylo transparentní a tedy přezkoumatelné. Dle Pravidel musí být výběr dodavatele transparentní, nediskriminační a musí být dodržen rovný přístup. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Zadávací dokumentaci pro shora uvedené zakázky nebyl u hodnotícího kritéria „technické provedení /technické parametry (technické provedení u zakázek č. 1 č. 3, a č. 4, technické parametry u zakázek č. 2 a č. 5)“ popsán způsob hodnocení nabídek natolik přesně a srozumitelně, aby si uchazeči mohli vytvořit jasnou představu o tom, co mají nabídnout a jakým způsobem budou jejich nabídky hodnoceny, čímž byl porušen princip transparentnosti. U výběrového řízení na realizaci zakázky 1. Mostový jeřáb navíc neobsahovala zpráva o posouzení a hodnocení nabídek u dílčího hodnotícího

kritéria „technické provedení“ bližší popis hodnocení nabídek ani zdůvodnění přiřazení konkrétních hodnot. Tím nebylo zajištěno zadávání zakázek průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem, čímž byl porušen základní princip transparentnosti a takovýto postup zadavatele mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky“.

Jak vyplývá z odůvodnění napadených rozhodnutí, žalovaný dospěl k závěru, že „nedílnou součástí Rozhodnutí jsou Podmínky poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky a prostředků strukturálních fondů Evropského společenství (dále jen „Podmínky“) platné od 01.01.2010 pro prioritní osu 2. Rozvoj firem. Přílohou podmínek jsou mj. Pravidla pro výběr dodavatelů vydání č. 7/0 s platností od 01.01.2010 (dále jen „Pravidla“). Rozhodnutím byla poskytnuta dotace na způsobilé výdaje projektu nejvýše 8.700.000 Kč, z toho: maximálně 7.395.000 Kč z prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropských společenství podle § 44 odst. 2 písm. f) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. 85 % výše dotace, maximálně 1.305.000 Kč z ostatních prostředků státního rozpočtu podle § 44 odst. 2 písm. h) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. 15 % výše dotace. Daňový subjekt obdržel prostředky dotace ve výši 8.700.000 Kč“.

Žalovaný dále uvedl, že „kontrolou skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně podle zákona o rozpočtových pravidlech u prostředků poskytnutých na základě Rozhodnutí správce daně zjistil, že v souvislosti s realizací projektu daňový subjekt vyhlásil mj. následující veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou vyšší než 500.000 Kč bez daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) na dodávku: 1) Mostový jeřáb, 2. CNC laser pro řezání plechů 3. Mostový jeřáb (2x) 4. Upínací deska na svařence (2x) 5. Vysokozdvíhový vozík. Jak je uvedeno na str. 12-22 Zprávy daňový subjekt přesně nespecifikoval a nepopsal způsob a metodu hodnocení nabídek dílčího kritéria (technické provedení/technické parametry) uvedeného v bodě 6. Kritéria hodnocení nabídek, Zadávací dokumentace uvedených veřejných zakázek. Podle Hlavy I. Obecná část, Článek II. odst. 2 písm. d) Podmínek, byl daňový subjekt povinen postupovat při výběru dodavatelů v souladu zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a podle Pravidel, které tvoří přílohu Podmínek... Daňový subjekt nebyl zadavatelem veřejných zakázek ve smyslu ustanovení § 2 ZVZ a proto nebyl povinen postupovat podle tohoto zákona. Byl však povinen postupovat podle Pravidel. Daňový subjekt měl postupovat v souladu s čl. 9 Pravidel, kde se mj. uvádí – Zadávací dokumentace obsahuje: požadavky na splnění předpokladů uchazečů, přesnou charakteristiku zakázky, kritéria pro hodnocení, přitom každé musí mít předem stanovenou svoji váhu, a způsob hodnocení nabídek, obsah a způsob zpracování nabídek, obchodní podmínky další informace podle potřeb zadavatele. Dále v čl. 3 Pravidel se uvádí: „Výběr dodavatele musí být transparentní, nediskriminační a dodržovat rovný přístup“. Daňový subjekt předem nestanovil přesně, jakým způsobem bude hodnocení dílčího kritéria technické provedení nebo technických parametrů provedeno, jak budou u tohoto dílčího kritéria parametry/vlastnosti hodnoceny, v jakém rozmezí, v jaké výši budou přidělovány body. Uchazeči neměli představu, který parametr/vlastnost je upřednostňována a jak bude hodnocena. Výběrové řízení nebylo transparentní, neprobíhalo průhledným, korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně stanovených podmínek. Postup daňového subjektu nebyl v souladu s čl. 3 a čl. 9 písm. c) Pravidel, tím ani v souladu s Hlavou I, Článkem II. odst. 2 písm. d) Podmínek. Daňový subjekt výběrem dodavatelů v nesprávně provedených výběrových řízeních (viz výše) porušil povinnosti uvedené v Hlavě I,

Článek III. odst. 2 Podmínek, kde se uvádí, že za způsobilé lze uznat pouze ty výdaje projektu, jež splňují podmínky uvedené v Pravidlech způsobilosti výdajů, která jsou přílohou Podmínek. V Pravidlech způsobilosti výdajů je v části Obecné principy uvedeno: Efektivnost - takové použití prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění. Zásada je naplněna buď transparentním postupem při výběru dodavatelů (dle ZVZ nebo Pravidel) nebo posudkem znalce pro oceňování. Hospodárnost - takové použití prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů. Zásada je naplněna buď transparentním postupem při výběru dodavatelů (dle ZVZ nebo Pravidel) nebo posudkem znalce pro oceňování. Účelnost - takové použití prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů. Zásada je naplněna, pokud projekt splňuje kritéria přijatelnosti programu a vede ke splnění požadovaných cílů (vyjádřených ve formě závazných ukazatelů projektu). Daňový subjekt u výše uvedených veřejných zakázek nepostupoval transparentně, nesplnil podmínku efektivnosti a hospodárnosti uvedenou v Pravidlech způsobilosti výdajů. Podle Hlavy I., Článku VII. Porušení rozpočtové kázně, bodu 2 Podmínek se: Za neoprávněné použití prostředků dotace ve smyslu ustanovení § 3 písm. e) zákona rozpočtových pravidlech se považuje též nesplnění těchto Podmínek (tj. neplnění povinností příjemce dotace včetně informační povinnosti), jejich obecné i zvláštní části, jakož pravidel, která tvoří jejich přílohy. Dále v Hlavě I., Článku VIII. Odvod za porušení rozpočtové kázně, bodu 4 Podmínek je uvedeno: Porušení rozpočtové kázně v ostatních případech bude postiženo odvodem ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň“.

Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí dále uvedl, že „daňový subjekt úhradou faktur dodavatelům, kteří byli vybráni, v nesprávně provedeném výběrovém řízení, porušil rozpočtovou kázeň v celkové výši 8.306.334,- Kč. Nedodržením stanovených Podmínek došlo ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech k neoprávněnému použití peněžních prostředků, které je porušením rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech v celkové výši 8.306.334,- Kč. V této výši byl vyměřen i odvod za porušení rozpočtové kázně“.

K odvolacím námitkám žalobce žalovaný krom jiného uvedl, že „námitka, že odvolatel postupoval zcela v souladu s čl. 9 písm. c) Pravidel, když určil kritéria pro hodnocení, včetně způsobu hodnocení a váhy daných kritérií, je zavádějící. Odvolatel určil váhu dílčích kritérií „cena dodávky“ a „technického provedení“. Jako způsob hodnocení „technického provedení“ určil „technické provedení bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení“. Z takto stanoveného způsobu hodnocení není zřejmé, které technické provedení a jakými hodnotami (body) bude hodnoceno. Možní uchazeči tedy neměli představu o tom jak nabídku podat (na jaké parametry, hodnoty technického provedení se zaměřit), aby jejich nabídka byla úspěšná. Odvolatel způsob hodnocení (technického provedení) nestanovil jednoznačně, neuvedl, kolik bodů bude za technické provedení přiřazovat, jak je bude posuzovat. Odvolatel nepostupoval v souladu se zásadou transparentnosti, když dostatečně jasně nevymezil předmětné dílčí kritérium „technické provedení“, podle kterého hodnotil podané nabídky“.

Z právě provedených citací zprávy o daňové kontrole vyplývá, že správní orgány obou stupňů dospěly k jednoznačnému závěru o tom, že došlo k porušení zásady transparentnosti, přičemž tento svůj závěr srozumitelně vysvětlily.

Tvrdí-li tudíž žalobce, že správní orgány dospěly k závěru, že „*k porušení zásady transparentnosti nedošlo, nýbrž k němu mohlo dojít*“, není toto tvrzení správné. Nic takového nevyplývá ani z části zprávy o daňové kontrole, kde bylo uvedeno: „*Tím nebylo zajištěno zadávání zakázek průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem, čímž byl porušen základní princip transparentnosti a takovýto postup zadavatele mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.*“ Naopak z ní vyplývá, že prvoinstanční orgán učinil jednoznačný závěr o tom, že došlo k porušení principu transparentnosti navíc s tím důsledkem, že to mohlo mít vliv na výběr nejvýhodnější nabídky.

Správní orgány přitom řádně odůvodnily neurčitý právní pojem „transparentnosti“, když například prvoinstanční správní orgán ve zprávě o daňové kontrole uvedl, že „*vzhledem k tomu, že dílčí hodnotící kritéria jsou určitým vodítkem pro uchazeče při zpracování nabídek, je nutné s ohledem na povinnost dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení stanovit, jaké parametry dílčích hodnotících kritérií z jejich nabídek budou předmětem hodnocení a jakým způsobem pak bude hodnocení provedeno. Zadavatel má tedy povinnost popsat v zadávací dokumentaci k podání nabídek způsob hodnocení nabídek natolik přesně a srozumitelně, aby si uchazeči mohli vytvořit jasnou představu o tom, co mají nabídnout a jakým způsobem budou jejich nabídky hodnoceny a dále proto, aby zadávací řízení bylo transparentní a tedy přezkoumatelné. Dle Pravidel musí být výběr dodavatele transparentní, nediskriminační a musí být dodržen rovný přístup. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení*“.

Žalobci vytýkané pochybení, tj. zjištění, že žalobce „*přesně nespecifikoval a podrobně nepopsal způsob a metodu hodnocení nabídek z hlediska hodnotícího kritéria technické provedení/technické parametry*“, když „*jako způsob hodnocení „technického provedení“ určil „technické provedení bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení*“, pak bylo podřazeno pod neurčitý právní pojem „transparentnosti“. Správní orgány tak dospěly k závěru, že „*z takto stanoveného způsobu hodnocení není zřejmé, které technické provedení a jakými hodnotami (body) bude hodnoceno. Možní uchazeči tedy neměli představu o tom jak nabídku podat (na jaké parametry, hodnoty technického provedení se zaměřit), aby jejich nabídka byla úspěšná. Odvolatel způsob hodnocení (technického provedení) nestanovil jednoznačně, neuvedl, kolik bodů bude za technické provedení přiřazovat, jak je bude posuzovat*“ a „*tím nebylo zajištěno zadávání zakázek průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem, čímž byl porušen základní princip transparentnosti a takovýto postup zadavatele mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky*“.

Po formální stránce tak nelze odůvodnění závěrů správních orgánů nic vytknout.

3.

Odůvodnění závěrů správní orgánů však nelze nic vytknout ani po stránce správnosti věcného hodnocení případu žalobce. Bylo *„zcela jasně prokázáno, že jednáním žalobce došlo k negativnímu ovlivnění, byť i jen jednoho z výběrových řízení, a že postup žalobce byl netransparentní, neúčelový či nehospodárný“*. Soud se v tomto zcela ztotožňuje se závěry, ke kterým správní orgány obou stupňů dospěly.

Žalobce určil, že *„technické provedení“ „bude hodnoceno expertním posouzením vhodnosti navrhovaného řešení“*. Z takového vymezení způsobu hodnocení není skutečně vůbec zřejmé, jakým kritériím mají potencionální zájemci za účelem úspěchu ve výběrovém řízení vyhovět. Není vůbec zřejmé, jaké technické provedení má být provedením žádoucím. Za této situace není vůbec možné uvažovat o tom, že by postup žalobce mohl být považován za postup *„transparentní“*, tedy zejména, že výběrové řízení proběhlo *„průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek“*.

Tvrdí-li žalobce v žalobě, že *„rozhodujícím kritériem pro výběr konečného dodavatele byla nabídnutá cena“*, nijak tím nevyvrací závěr o tom, že došlo ke shora vytýkanému zásadnímu pochybení.

Stejně tak nedůvodné je tvrzení žalobce o tom, že *„došlo k určitému pochybení v zadávací dokumentaci výběrových řízení, které však nemohlo mít takový vliv na výběrové řízení, aby došlo k porušení zásad transparentnosti, hospodárnosti a účelovosti“* i o tom, že *„bylo dosaženo cíle a účelu, ke kterému měla výběrová řízení směřovat, že výběrovými řízeními bylo vytvořeno konkurenční prostředí a zadávací řízení se jeví navenek jako férové a řádné“*. V průběhu daňového řízení bylo prokázáno zásadní pochybení, na základě kterého není možné považovat výběrová řízení za řádně provedená. V zásadním směru řádně neprovedená výběrová řízení nemohou vést k řádnému výsledku. Je-li proces výběrového řízení zatížen závažnou vadou, je i výsledek výběrového řízení vadný.

Žalobce byl povinen dostát všem svým povinnostem. Jejich porušení není možné považovat za zhojené tím, že žalobce *„komunikoval se všemi uchazeči, na požádání jim poskytl další doplňující informace a na možnost získání doplňujících informací je upozornil již v zadávací dokumentaci“*. A to proto, že žalobce byl povinen stanovit jasná kritéria pro hodnocení *„technické provedení“*, což však neučinil. Tím mohlo dojít například k odrazení potencionálních dalších účastníků výběrových řízení.

V daňovém řízení nebylo možné hodnotit *„nepřiměřenou tvrdost uloženého odvodu a penále“*, neboť zákon takovou povinnost nestanoví.

VI.

Rozhodnutí soudu.

Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů.

Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 31. března 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová